

?Okupes

Als darrers temps diverses escenes de tensió entre veïns i ocupants il·legals de pisos, amb la intervenció policial, han aparegut a les notícies. Serien els casos dels carrers Francesc Moragas, Dr. Zamenhof, Cós o a les Escodines, entre d'altres. No es tracta pas, lamentablement, ni de casos nous ni aïllats. En efecte, fa ja força anys que aquesta pràctica existeix i la llarga crisi econòmica que patim l'ha afavorit en gran manera.

Es tracta d'un fenomen de difícil anàlisi, ja que presenta diversos enfocaments possibles. Conceptualment és força polièdric, ja que hi ha casos on disposar d'un sostre és indispensable i no és possible per a tothom, malgrat ser un dret constitucional. Tampoc no és el mateix ocupar una segona residència d'una família convencional, que uns pisos abandonats, propietat actualment d'un banc, i fruit de l'esclat de la bombolla immobiliària que tant malament es va gestionar des dels governs. Igualment, s'ha detectat l'existència de màfies especialitzades que controlen determinades ocupacions per treure'n un guany directe.

En qualsevol cas, és obvi que legalment és excessivament llarg i complicat poder treure algú d'un espai que no és seu quan el seu legítim propietari li ho reclama. Darrerament he llegit que el col·lectiu de l'Advocacia Catalana, plantejava una proposta per presentar mesures cautelars a la llei d'enjudiciament criminal perquè el jutge, per la via penal, pugui desallotjar en 48 hores un habitatge ocupat, si els seus estadants no podem demostrar documentalment cap relació contractual. Jo no entenc de lleis, però és obvi que aquestes fan aigües a l'hora de defensar la propietat la qual, en tots els casos de caràcter privat si més no, són el fruit d'un esforç econòmic important al llarg de tota una vida, a banda de contribuir, via impostos sobre l'immoble, a aguantar els pressuposts públics. La passivitat en aquest àmbit treu de polleguera!

També cal constatar, per altra banda, com la major part d'ocupacions impliquen conflictivitat social amb els veïns de la zona: soroll, brutícia, robatoris, talls de corrent elèctric, etc. Aquí escau plenament aquella dita: "de porc i de senyor se n'ha de venir de mena". Efectivament, ser pobre i sense sostre no implica necessàriament ser un brètol, trinxar-ho tot i buscar brega sistemàticament amb els teus conciutadans. No entenc gens què s'hi guanya amb aquestes actituds. Per una banda, no generes cap tipus d'empatia, provoques la sempre complexa i desagradable actuació policial i, per postres, fas malbé un habitatge que et dona temporalment aixopluc. Ja és ben estranya aquesta gent!